

Lisa Ostermann - God Heeft Een Vraag

Toen ik de wereld schiep
Had ik op dag zes
Nog wat ideeën over
Qua eigenschappen
Dus ik dacht: 'die stop ik gewoon allemaal
In één laatste diersoort
En dan is het echt klaar'
Het was, zeg maar
De restjesdag van de schepping

Ik had er niet veel van verwacht
Maar ik was wel heel benieuwd
Ideeën als fantasie
En besef van sterfelijkheid
Samen in één brein
Wow, hoe gek wordt dat dier?
't Was een experimentje
Niet zo netjes, geef ik toe
Maar ja, ik was een beetje moe
Had net het universum geschapen

Naast dat sterfelijkheidsbesef en die fantasie
Gaf ik jullie overmoed én irrationele angst
En elke andere tegenstelling die ik nog had liggen:
Jullie zijn van alle dieren het aandachtsgeilst én het allerbangst

Ik gaf jullie zowel ratio als onderbuikgevoel
Jullie bezitten empathie maar alleen op kleine schaal
Hebben een taal, maar wat je echt voelt past zelden in de woorden
En worden jullie niet begrepen reageer je asociaal

Nou ja goed, ik dacht dus, zeg maar, niet:
'dit wordt de romantische komedie van mijn dierenrijk'
En dat klopte ook
Het was bizar en bloederig vanaf het begin
Geen enkel ander dier
Gebruikt een ander dier als voertuig
Of blaast soortgenoten op

Of neukt een opblaaspop

In de middeleeuwen

Dacht ik: 'nu sterven ze uit'

Met die armoede en pest

Steeds meer bezit en geld en bier

Ik wist gewoon heel zeker:

Het eind van dit tijdperk gaan ze niet halen

Dit is de menselijke finale

En ik had nog nooit ongelijk gehad

Want ja, ik ben dus God

Maar jullie zijn er nog steeds

Hoe kan dat?

Ik deed maar wat

Er is iets bizars

Iets in jullie

Iets dat jullie op de been houdt

En ik, de alwetende

Begrijp het niet

Hoe werkt dat?

Jullie noemen het hoop

't Lijkt op niks dat ik ken

Waar komt het vandaan?

Heb ik dat gemaakt?

Is het vanzelf ontstaan?

Ik zag nog nooit zoiets raars

Naast hoe jullie mij vereren

Toen jullie elkaar dwongen tot slavernij

Dacht ik: 'dit is écht het eind, die hoop overleeft dit niet'

Maar tot slaaf gemaakte mensen bleven samen zingen

Zagen vrijheid en hun thuis voor zich in een lied

Klampen jullie je weer eens aan een dictator vast

Denk ik steeds: 'hierna zijn ze alleen nog radeloos'

Maar in vluchtelingen- en zelfs concentratiekampen

Geven opgesloten mensen elkaar kerstcadeaus

Jullie zijn er nog steeds

Zelfs in Gaza

Is men de hoop nog niet kwijt

Mensen filmen de puinhoop

Die ooit hun thuis was

Want als de wereld dat ziet

Komt de hulp

Misschien nog

Voor iemand op tijd

Hoop

Zo innovatief

Waar komt het vandaan?

Is het nou heroïsch

Of naïef?

Ik zag nog nooit zoiets raars

Hoe blijven jullie het nut inzien van je bed uitgaan

Om bijvoorbeeld met een spandoek in de regen te gaan staan

Om te strijden voor hoe mooi het zou kunnen zijn

En zelfs al leeft iemand niet meer blijven jullie per ongeluk hopen

Voor je zien hoe-ie gewoon weer de kamer in komt lopen

En tot het eind zag je voor je dat-ie beter werd al was de kans zo klein

Ontelbaar vaak zie ik jullie denken:

'Ik heb geen zin meer, ik kan het niet, ik ben alleen'

Door mislukte liefdes, domme keuzes, stomme banen

Maar dan luister je Bach of *Bloed, zweet en tranen*

Ziet een oorlogsfilm waarin aan 't eind iedereen vrij is

Of je voelt aan de lucht dat de winter voorbij is

Of je koopt het misschien wel winnende lot

Of gelooft dat alles opgelost wordt door God

Het maakt niet uit wat de mens kwijt is

Z'n sleutels

Waardigheid

Geliefde

Z'n thuis

Jullie maken een grap

Jullie pakken elkaars hand

Jullie rechte je rug
En jullie zijn terug

De aarde wordt te warm
Veel dieren sterven uit
En ik ben niet boos ofzo
Alleen, wat ik dus wou vragen:
Jullie weten zelf ook
Het is nu echt bijna klaar
En ik ben dus, zeg maar
Best wel aan jullie gehecht geraakt
Ben best wel dol op jullie
En ik kan alleen nog maar denken:
'Het houdt nu echt bijna op'
Dus zouden jullie mij misschien uit kunnen leggen
Hoe ik die gedachte stop
Leer mij alsjeblieft
Hoop